

2. Єфремов М., Ю. Штучний інтелект, історія та перспективи розвитку. *Вісник ЖДТУ*. № 2 (45). Технічні науки. 2008. С. 1123-127.
3. Ілійчук І. Вплив штучного інтелекту на якість освіти: можливості, виклики та загрози. URL: <https://dnrb.gov.ua/ojs/npstudies/article/view/144/133>, С. 232-248, с. 233.
4. Панок В. Штучний інтелект як предмет психологічних досліджень. URL: file:///C:/Users/Dron/Downloads/7225_Panok.pdf.
5. Панухник Олена. Штучний інтелект в освітньому процесі та наукових дослідженнях здобувачів вищої освіти: відповідальні межі вмісту ШІ. *Галицький економічний вісник* № 4 (83). 2023. С. 202-211.
6. Родіонова І., Родіонов Д. Штучний інтелект: переосмислення підходів до навчання академічного письма. *Philological Studies in the Era of Globalization Changes: European and National Contexts: Scientific monograph*. Riga, Latvia: “Baltija Publishing”, 2025. С. 572-592.
7. Снісаренко, В. Д. (2025). Психологічні особливості використання штучного інтелекту в освіті. *Наукові записки. Серія: Психологія*, (2), 139–144., с. 142-143

Рускуліс Лілія – д-рка пед. н., професорка, в.о. завідувачки кафедри української мови, літератури та методики навчання Національного університету кораблебудування ім. адмірала Макарова.

Тодорова Юлія– студентка філологічного факультету Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова, спеціальність А4 Середня освіта (Українська мова і література).

ФОРМУВАННЯ МЕДІАКОМПЕТЕНТНОЇ ГРАМОТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ

У тезах проаналізовано поняття «медіакультура» й медіаграмотність», наголошено формуванні вмінь обирати усережжєві ресурси для проведення занять, наголошено на їхніх перевагах і недоліках.

Важливим етапом розвитку сучасної вищої освіти є підготовка такого вчителя, який готовий до використання засобів медіаосвіти в професійній діяльності, тобто бути носієм «медіакультури» як «взаємодії із мас-медіа, їхню здатність бути носіями медіакультурних цінностей, реалізовувати громадянську позицію» [3].

Складовими медіакультури як культури «сприймання й виробництва соціальними групами та соціумом у цілому сукупності інформаційно-комунікаційних засобів, що функціують у суспільстві, знакових систем, технологій комунікації, пошуку, збирання, виробництва й передавання інформації» [1] науковці визначають:

- медіаобізнаність – засвоєння особистістю системи знань про засоби масової комунікації, їхню історію й особливості функціонування, користь

і шкоду для людини, вміння убезпечити себе від деструктивних медіаінформаційних впливів і вільно орієнтуватися у світі інформації;

- медіаграмотність – уміння користуватися інформаційно-комунікативною технікою, виражати себе й спілкуватися за допомогою медіазасобів, успішно здобувати необхідну інформацію, свідомо сприймати й критично тлумачити інформацію, отриману з різних медіа, відділяти реальність від її віртуальної симуляції, тобто розуміти реальність, сконструйовану медіаджерелами, осмислювати владні стосунки, міфи і типи контролю, які вони культивують [2, с. 16].

Убачаємо, що формування медіаграмотності полягає в умінні обрати всемережеві ресурси. Проведений аналіз літератури дозволяє виокремити такі їхні різновиди:

I. Платформи для конференцій із використанням усемережевого зв'язку: ZOOM – простір для колективної роботи, в якому окремі користувачі, а також групи мають можливість збиратися й вирішувати освітні проблеми; HANGOUT – платформа для швидкого обміну повідомленнями, ведення відеоконференцій; SKYPE – платформа, уможлиблює спілкування з учасниками освітнього процесу, які одночасно пов'язані й текстом, й відео; PRODUCTS.OFFICE – програма, що вибудована на основі швидкості, продуктивності, гнучкості й інтелекту. Функція мультитенат та низка облікових записів (допускається взаємодія в кількох облікових записах) уможлиблюють роботу в межах певного колективу, дозволяють швидко отримання сповіщення в реальному часі. Легко приєднати до зустрічі дозволяє функція наради з міжмарною автентифікацією в будь-якій хмарі Microsoft; WEBEX платформа, що створена для проведення нарад, розкриваючи великі можливості для безперервної співпраці а реальному часі.

II. Інструменти для взаємодії з учнями: CLASSDOJO – система спілкування допомагає налагодити обмін повідомленнями між учителями, учнями та їхніми батьками у будь-якому місці та в будь-який час; підтримувати соціально-емоційне навчання; вести здобувачам освіти портфоліо; CLASSROOM створена для закладів освіти задля створення й поширення завдань; спілкування зі здобувачами освіти у «віртуальних аудиторіях»; GOOGLE DOCS – безкоштовна платформа, що дозволяє створювати й редагувати документи в режимі реального часу; обмінюватися коментарями; працювати одночасно з декількома здобувачами освіти; формувати документи (вибір та зміна кольору, шрифту, оздоблення; створення таблиць, схем тощо); завантажування файлів на сервер і скачування їх у потрібних форматах; Padlet – інтерактивна всемережева дошка, що допомагає поєднати текст, зображення, відео, аудіо й дозволяє організувати «мозковий штурм», розмістити необхідну інформацію; спільно виконувати практичні завдання; створювати й реалізовувати проекти.

III. Ресурси зі створення текстів, завдань, інформаційні ресурси: CLASSTIME – усемережева платформа, що уможлиблює здійснювати викладачеві оцінювання знань й репрезентувати прогрес як кожного окремого

учня, так і класу в цілому; КАНООТ – навчальна платформа, що дозволяє проводити заняття в інтерактивному форматі; перевіряти рівень досягнень здобувачів освіти шляхом їх тестування; LEARNINGAPPS – усемереживий сервіс, що дозволяє створювати інтерактивні вправи; STUDY-SMILE– усемереживий ресурс, що покликаний найбільш ефективно й прозоро виконувати певні функції; NAURO – освітній ресурс для вчителів, в якому представлено бібліотеку з авторськими матеріалами, корисними статтями; MIYKLAS пропонує для вчителя готові завдання для дистанційного навчання; покликана мотивувати учнів до навчання шляхом змагання з однокласниками.

Проаналізовані всемереживі ресурси відкривають широкі можливості сучасному викладачеві організувати й провести навчальне заняття, зваживши всі переваги й недоліки; репрезентувати наочний матеріал; дібрати завдання для перевірки рівня навчальних досягнень здобувачів освіти. Правильне й доречне їх використання, безперечно, формує медіаграмотність майбутніх учителів української мови і літератури.

Література

1. Концепція впровадження медіаосвіти в Україні (нова редакція схвалена 21 квітня 2016 року): постанова Президії НАПН України від 21 квіт. 2016 р. № 1-2/7-110. URL: <http://mediaosvita.org.ua/wp-content/uploads>.
2. Рускуліс Л., Механцева В. Дистанційне навчання в системі вищої філологічної освіти: навч.-метод. реком. Миколаїв: СПД Румянцева, 2024. 176 с.
3. Ячменик М. М. Підготовка майбутніх учителів української мови і літератури до використання засобів медіаосвіти у професійній діяльності : автореф. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Суми. 2019. 20 с.

Саламатіна Ольга – кандидат філологічних наук, доцент кафедри іноземних мов, Миколаївський національний аграрний університет

INNOVATIVE METHODS OF TEACHING ENGLISH IN NON-LINGUISTIC UNIVERSITIES: FEATURES AND ADVANTAGES

Доповідь присвячена розкриттю особливостей застосування інноваційних методів викладання іноземної мови в немовних закладах вищої освіти. Проаналізовано основні переваги застосування таких методів під час занять з англійської мови.

Innovative methods of teaching English focus on the active participation of the higher education student (learner-centered), the use of digital technologies and game elements to increase motivation. The main approaches include the “flipped classroom”, gamification, CLIL (subject integrated learning), project-based learning and intensive methods (Callana, Dogme). Let’s consider some of them.